

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/712/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116202809
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4116202809.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobcu: IMA INVEST s. r. o., so sídlom Zlaté Moravce, Hviezdoslavova 41, IČO: 36 520 349, zast. Advokátska kancelária JUDr. René Hudzovič, s. r. o., so sídlom Nitra, Štefánikova tr. 49, IČO: 36 860 697, proti žalovanému: Rímskokatolícka cirkev Žilinská diecéza, so sídlom Žilina, Jána Kalinčiaka 1, IČO: 42 063 043, zast. Advokátska kancelária Kucek & Partners, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mickiewiczova 9, IČO: 36 865 192, o zaplatenie sumy 810.482,38 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 8. septembra 2016 č. k. 15C/49/2016-495 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 5. októbra 2016 č. k. 15C/49/2016-503 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a rozhodol, že žalovaný má právo na plnú náhradu trov konania. Ďalšími výrokmi rozhodol, že žalobcovi sa vracia súdny poplatok vo výške 16.430,54 eura po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom Slovenská pošta, a. s. - prevádzkovateľ systému a žalovanému sa vracia súdny poplatok vo výške 16.430,54 eura, po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom Slovenská pošta, a.s. - prevádzkovateľ systému. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 470 ods. 1, § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a § 11 ods. 3, 4, 9 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom a náhradu trov konania. Okresný súd Nitra vydal dňa 4. apríla 2016 platobný rozkaz č. k. 15C/49/2016-270, proti ktorému podal žalovaný odpor, pričom si uplatnil náhradu trov konania. Žalobca podaním zo dňa 10. 06. 2016 zobral žalobu späť s odôvodnením mimosúdnych rokovaní so žalovaným, pričom navrhol, aby súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), ale aj podľa § 150 ods. 1 OSP z uvedeného dôvodu. Žalovaný sa v podaní zo dňa 25. 08. 2016 vyjadril, že na náhrade trov konania trvá. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal žalobu späť v celom rozsahu skôr, ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nebol potrebný, súd prvej inštancie akceptoval späťvzatie žaloby a konanie zastavil. Ďalej poukázal na ustanovenie § 257 CSP a konštatoval, že žalobca zobral žalobu späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, ale z dôvodu pokusu o mimosúdne rokovania so žalovaným. Podľa názoru súdu prvej inštancie teda žalovanému nemožno pričítať procesné zavinenie na zastavení konania, a preto má v zásade podľa § 256 ods. 1 CSP (s účinnosťou do 30. 06. 2016 ustanovenie § 146 ods. 2 OSP) nárok na náhradu trov konania v plnej výške, pričom nie je

odôvodnené žiadnemu z účastníkov náhradu nepriznať tak, ako navrhol z tohto dôvodu žalobca. Súd prvej inštancie pred rozhodnutím o náhrade trov konania skúmal, či na strane žalobcu neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhradu trov konania žalovanému nepriznal a dospel k záveru, že v danom prípade tu nie sú žiadne výnimočné okolnosti odôvodňujúce nepriznanie takejto náhrady, ktoré by spočívali v predmete konania alebo v osobe žalobcu, pretože takýmto dôvodom nie je pokus o mimosúdne rokovania za stavu, že žalovaný na náhrade trov konania trval. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanému plnú náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie konanie zastavil pred pojednávaním vo veci samej, zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku zo žaloby žalobcovi a z odporu žalovanému, ktoré krátil o 1% eur, a teda každej zo strán vrátil pomernú časť zaplateného súdneho poplatku 16.430,54 eura (16596,50 - 165,96 = 16430,54).

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že uznesenie o zastavení konania bolo vydané na základe späťvzatia žaloby zo strany žalobcu, pričom späťvzatie bolo učené z dôvodov, že žalobca je so žalovaným účastníkom viacerých súdnych sporov, kde v jednom z nich bolo vydané v prospech žalobcu predbežné opatrenie (uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 28Cb/15/2013 zo dňa 1. marca 2013, ktorým súd nariadil Žilinskej diecéze zdržať sa konania, ktorým by akýmkoľvek spôsobom bránila spoločnosti IMA INVEST s.r.o. v užívaní, vo vykonávaní poľnohospodárskej činnosti a v hospodárení v lesoch podľa zákona č. 326/2005 Z. z. v platnom znení, a to na nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom nájomnej zmluvy a v predbežnom opatrení špecifikované). Predbežné opatrenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob 47/2013 zo dňa 31. mája 2013 a nadobudlo právoplatnosť dňom 17. júna 2013 a vykonateľnosť dňom 13. marca 2013. Žalovaný predbežné opatrenie dlhodobo nerešpektuje, čím žalobcovi vzniká škoda značného rozsahu - na tomto základe bola pôvodne uplatnená žaloba v tomto konaní. Dňa 4. mája 2016 sa medzi štatutárnym zástupcom žalobcu a žalovaného, za účasti ekonomického vikára žalovaného a právneho zástupcu žalovaného JUDr. Adriána Kuceka (ktorý pôsobil ako mediátor) uskutočnilo osobné rokovanie, ktorého účelom malo byť mimosúdne urovnanie všetkých sporov vedených medzi žalobcom a žalovaným (vrátane sporu o náhradu škody vzniknutej z titulu nerešpektovania predbežného opatrenia). Pre odstránenie akýchkoľvek pochybností o žalobcových úmysloch, na preukázanie vážne skutočného a úprimného postoja žalobcu k mimosúdnemu urovnaniu všetkých sporov so žalovaným, žalobca vzal žalobu späť v celom rozsahu. Žalobca bol pritom presvedčený, že práve tento zásadný krok z jeho strany bude prvým krokom k vzájomnému urovnaniu všetkých sporov. Ďalej uviedol, že odvolanie je podané v súlade s § 365 ods. 1 CSP a je odôvodnené najmä tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konštatoval, že ako je už uvedené vyššie, a je to zrejmé aj zo späťvzatia žaloby o náhradu škody vedenej pod sp. zn. 15C/49/2016, žalobca zoberal návrh späť z dôvodu na preukázanie vážne skutočného a úprimného postoja žalobcu k mimosúdnemu urovnaniu všetkých sporov so žalovaným a aby odstránil akékoľvek pochybnosti žalovaného - ako boli žalobcovi vytykané aj na osobnom stretnutí dňa 4. mája 2016. Žalovaný sa totiž opakovane a pred svedkami vyjadroval o žalobcovi v tom smere, že žalovaný svoj úmysel ukončiť spory len deklaruje, avšak v skutočnosti to nemyslí vážne. Žalobný návrh bol vzatý späť výlučne v priamej súvislosti so správaním žalovaného. Uviedol, že okresný súd pritom v odôvodnení uznesenia uviedol len toľko, že žalobca zoberal žalobu späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, ale z dôvodu pokusu o mimosúdne rokovania so žalovaným, a teda žalovanému nemožno pričítať procesné zastavenie konania. Podľa názoru žalobcu daná konštatácia súdu však nezodpovedá skutočnosti. Opätovne zdôraznil, že žalovaný opakovane poukazoval na nepoctivý úmysel žalobcu ukončiť sporové konanie, a teda žaloba bola vzatá späť ako reakcia na správanie žalovaného. Konajúci súd pritom priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania len s poukazom na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Mal za to, že súd sa pritom vôbec nevyporiadal s návrhom žalobcu na nepriznanie trov konania, pretože sú tu splnené aj podmienky podľa osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 257 CSP. Podmienky osobitného zreteľa videl žalobca najmä v tom, že žaloba bola podaná opodstatnene (to, že žalovaný nerešpektuje predbežné opatrenie, vyplýva z dôkazov, ktoré žalobca predložil v predmetnom konaní a skutočnosť nerešpektovania predbežného opatrenia zo strany žalovaného je tiež súdu známa z jeho činnosti aj z iných sporov vedených so žalovaným), pričom žalobca opodstatnenú žalobu vzal späť len z dôvodu, že žalovaný mu opakovane vytykal, že späťvzatie je len v rovine tvrdenia, resp. že zo strany žalobcu je myslené len „naoko“. Za dôvod hodný osobitného zreteľa považoval žalobca aj skutočnosť, že žalobcovi žalovaný protiprávne, aj napriek predbežnému opatreniu, ako i napriek právoplatnému rozsudku o neplatnosti výpovede

nájomnej zmluvy v konaní sp. zn. 7C/134/2012, bráni už niekoľko rokov v užívaní nehnuteľností na základe nájomnej zmluvy, čím žalobcovi znemožňuje výkon podnikateľskej činnosti a dosahovania príjmu, v dôsledku čoho žalobca nemá príjmy z podnikania a ani finančné prostriedky na zaplatenie trov konania. Poznamenal, že záver súdu, či sú splnené okolnosti hodné osobitného zreteľa, musia vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci (nerešpektovanie predbežného opatrenia zo strany žalovaného a bránenie v užívaní nehnuteľností), pričom súd prihliada aj k majetkovým pomerom účastníkov, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku vrátane postoja účastníkov v priebehu konania. S ohľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd napadnuté uznesenie vo výroku č. II (ktorým bola žalovanému priznaná náhrada trov konania) zmenil tak, že náhrada trov konania nebude priznaná ani jednému z účastníkov konania.

3. K odvolaniu žalobcu sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že považuje žalobcom vykonštruované dôvody hodného zreteľa, a teda celé odvolanie žalobcu za nedôvodné v celom rozsahu. Mal za to, že tvrdenie žalobcu, že „žalobca opodstatnenú žalobu vzal späť len z dôvodu, že žalovaný mu opakovane vytýkal, že späťvzatie je len v rovine tvrdenia, resp. že zo strany žalobcu je myslené len „naoko“ nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa odôvodňujúcim nepriznanie náhrady trov konania. V tomto prípade ide skôr o pohnútku žalobcu, ktorá ho viedla k rozhodnutiu vziať žalobu späť a za žiadnych okolností nemožno zavinenie pričítať správaniu žalovaného. Konštatoval, že typickým príkladom, kedy by došlo k späťvzatiu žaloby pre správanie žalovaného je, že žalovaný si v celom rozsahu (resp. čiastočne) splnil svoju povinnosť, ktorej splnenie bolo predmetom súdneho sporu. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 09. 2011 sp. zn. 7 M Cdo 4/2010 a uviedol, že argumentácia žalobcu, že žalobu vzal späť ako reakciu na správanie žalovaného, neobstojí ani s poukazom na skutočnosť, že žalovaný v rámci svojej odpovede zo dňa 01. 06. 2016 (t.j. pred späťvzatím žaloby) adresovanej žalobcovi reagoval na návrh základných zásah mimosúdneho urovnania zo dňa 24. 05. 2016, pričom jasne a nespochybniteľne uviedol, že má žalobca považovať rokovanie o mimosúdnom urovnaní zo strany žalovaného za ukončené. Ostatné argumenty žalobcu vo vzťahu k opodstatnenosti žaloby považoval žalovaný s poukazom na všetky okolnosti prípadu a predovšetkým na samostatné rozhodnutie žalobcu vziať žalobu späť za irelevantné. Záverom dodal, že vzhľadom na vyššie uvedené, je zjavné, že žalobca sa rozhodol vziať žalobu späť výlučne na základe vlastného rozhodnutia, a nie pre správanie žalovaného. Nakoľko žalovaný procesne nezavinil zastavenie konania, neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa a v neposlednom rade by nepriznanie náhrady trov konania negatívnym spôsobom zasiahlo do majetkovej sféry žalovaného, má žalobca za to, že napadnuté uznesenie je vo všetkých výrokoch vecne správne. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. V prejednávannej veci sa žalobca žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 04. 02. 2016 domáhal zaplatenia sumy 810.482,38 eura, ako aj trov konania. Platobným rozkazom zo dňa 4. apríla 2016 č. k. 15C/49/2016-270 uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 810.482,38 eura a nahradil trovy konania vo výške 16.596,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 4.932,65 eura alebo, aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Voči predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor dňa 19. 04. 2016. Dňa 10. 06. 2016 doručil žalobca súdu prvej inštancie podanie označené ako „Späťvzatie návrhu“, v ktorom uviedol, že pre odstránenie akýchkoľvek pochybností zo strany žalovaného o žalobcových úmysloch, na preukázanie vážne skutočného a úprimného postoja žalobcu k mimosúdnomu urovnaniu všetkých sporov so žalovaným, žalobca berie svoju žalobu v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 OSP v celom rozsahu späť. Zároveň žiadal, aby súd konanie zastavil, žalobcovi vrátil zaplatený súdny poplatok krátený o 1 % a aby žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, ale aj podľa § 150 ods. 1 OSP. Podaním zo dňa 25. 08. 2016 žalovaný súdu prvej inštancie oznámil, že trvá na náhrade trov konania, ktoré si uplatnil podaním zo dňa 13. 06. 2016 v celkovej výške 4.932,64 eura s DPH. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením. Opravným uznesením zo dňa 5. októbra 2016 č. k. 15C/49/2016-503 súd prvej inštancie obsadený vyššou súdnou úradníčkou opravil uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 8. septembra 2016 č. k. 15C/49/2016-495, a to nahradením

predposledného odseku v odôvodnení predmetného uznesenia. Proti tomuto opravnému uzneseniu podal žalobca sťažnosť, o ktorej súd prvej inštancie obsadený zákonným sudcom rozhodol uznesením zo dňa 10. novembra 2016 č. k. 15C/49/2016-519 tak, že sťažnosť zamietol.

6. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Civilný sporový poriadok zavádza novú definíciu trov konania, pričom za trovy konania sa podľa novej právnej úpravy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t.j. v období od začatia konania do jeho skončenia. Nová právna úprava druhy trov konania nevy vymedzuje ani príkladným výpočtom, ako to bolo v ustanovení § 137 OSP. Trovami konania spravidla sú hotové výdavky strán a ich zástupcov ako cestovné náhrady, stravné, náklady na ubytovanie, poštovné, súdne poplatky, ušlý zárobok, trovy dôkazov, odmena za právne služby poskytnuté advokátom a iné. Aby sa výdavky, ktoré v konaní vznikli, mohli považovať za trovy konania, musí byť splnená aj ďalšia požiadavka, a to, že musia byť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní. Výdavky, ktoré strana nepreukázala a neodôvodnila, nemôže súd považovať za trovy konania a priznať ich ani s poukazom na zásadu oficiality zavedenú pri rozhodovaní o trovách konania v § 262 CSP. Zjednodušene povedané, ak má strana záujem, aby sa napríklad jej náklady na cestovné považovali za trovy tohto konania, musí výšku cestovného zdokladovať a zároveň zdôvodniť, kedy a z akého dôvodu tieto výdavky vynaložila. Požiadavka účelnosti vynaložených výdavkov ostáva aj v novej právnej úprave zakotvená. Podľa doterajšej právnej úpravy v § 142 OSP súd prisudzoval v rámci náhrady trov konania len trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, v novej právnej úprave je požiadavka účelnosti jedným zo základných predpokladov toho, aby sa vynaložené výdavky mohli považovať za trovy konania. Aby mohli byť vynaložené výdavky považované za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, teda za trovy konania, musia byť vynaložené v príčinnej súvislosti s procesným postojom strany k predmetu konania; ich vynaložením sa musí sledovať buď procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takémuto nároku (nález Ústavného súdu SR z 31. júla 2008 sp. zn. IV. ÚS 147/08). Každú jednu zložku výdavkov, teda aj každý úkon právnej služby, ak je strana (či iný subjekt) zastúpená advokátom, musí súd posudzovať samostatne. Dôležitou je tiež požiadavka, aby výdavky, ktoré majú byť považované za trovy konania, boli aj skutočne vynaložené v konaní, teda nemôže ísť napríklad len o pohľadávku štátu na zaplatenie súdneho poplatku; vyrubený súdny poplatok na to, aby mohol byť považovaný za trovy konania, musí byť aj zaplatený. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania splnenia predpokladov pre posudzovanie výdavkov ako trov konania leží na strane sporu.

11. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia a z ustanovenia § 146 ods. 2 OSP. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

12. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Len výnimočne nemusí súd úspešnej strane priznať náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnej strane nahradiť trovy konania úspešnej strane. Môže tak urobiť podľa § 257 CSP a rozhodnúť tak, že žiadnej zo

strán nepriznáva náhradu trov konania. Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Toto zákonné ustanovenie dopadá na tú stranu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať preto z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci a rozhodnutie musí byť aj náležite odôvodnené.

13. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne rozhodol o trovách konania, keď žalovanému priznal právo na plnú náhradu trov konania. Odvolací súd má rovnako ako súd prvej inštancie za to, že žalobca zobral svoju žalobu späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného. Dôvodom späťvzatia žaloby žalobcom bolo podľa žalobcu preukázanie vážne skutočného a úprimného postoja žalobcu k mimosúdnejmu urovnaniu všetkých sporov so žalovaným, a to bez toho, aby k mimosúdnej dohode došlo, preto v tomto prípade zastavenie konania zavinil žalobca. Ak žalobca bez dohody o urovaní sporov so žalovaným, v snahe podľa jeho tvrdenia preukázať žalovanému, že mu záleží na ukončení sporov medzi stranami vzal žalobu späť, zavinil, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemohlo byť meritórne rozhodnuté a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, preto vznikla žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP. Tvrdenie žalobcu o jeho snahe preukázať snahu o ukončenie sporov medzi stranami nekorešponduje ani s vyjadrením žalovaného nazvanom „Návrh základných zásad mimosúdneho urovnania - odpoveď“ zo dňa 1. júna 2016, v ktorom žalovaný uviedol, že návrh mimosúdneho urovnania musia odmietnuť, pretože nedáva možnosť na seriózne a spravodlivé urovanie sporných otázok, rokovanie z ich strany o mimosúdnom urovaní považujú za ukončené, nájomný vzťah považujú rovnako za ukončený a sporné otázky súvisiace s touto právnou vecou budú riešené súdnou cestou. Z uvedených dôvodov ani odvolací súd nevidel v danej veci dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Inou skutočnosťou by bolo, keby k uzatvoreniu mimosúdnej dohody došlo, a to pred späťvzatím žaloby zo strany žalobcu a žalobca z tohto dôvodu vzal svoju žalobu späť. V takom prípade by bolo možné prihliadnuť na dohodu a ustáliť, že žalobca nezavinil zastavenie konania. Čo sa týka osobných, majetkových, zárobkových a iných pomerov všetkých strán konania, odvolací súd má za to, že žalobca nepreukázal, že by jeho osobné, majetkové, zárobkové, prípadne iné pomery odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Žalobca v odvolaní tiež uviedol, že dôvodom hodným osobitného zreteľa je i skutočnosť, že žalovaný žalobcovi znemožňuje výkon podnikateľskej činnosti a dosahovanie príjmu. Odvolací súd má však za to, že žalobca uvedenú skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal, preto tieto skutočnosti považoval za nedostatočne preukázané. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu, ako aj pomery strán odvolací súd má za to, že dôvody uvádzané žalobcom, nie sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

15. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).